Ч. 264. Четвер 3 грудня (20 падолиста) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Ювилейні торжества. — Хіньска конституция.

Передвчера о 11 годинї перед полуднем приняв Цісар наперед чолобитні депутациї обох палат державної ради, а відтак 17 депутаций краєвих репрезентаций. Іменем чолобитної депутациї галицкого сойму промовив до монарха Є. Е. краєвий Маршалок ґр. Станислав Баденї. П. Маршалок Баденї говорив: „Наймилостивійший Цісарю і Королю наш! Прибули ми перед Твій престол, Найяснїйший Пане, щоби до того хору поклонів, желань і заяв найвисшої пошани, що в тій великій, історично рідкій добі ювилею Твого пановання розходить ся не лише по монархії, але сьміло можна сказати, по цїлій земли, докинути і голос нашої країни, котра в Тобі, Найяснїйший Пане, мала все найласкавійшого Монарха і постійного опікуна та добродія. (п о р у с к и:) Наш голос, Найяснїйший Пане, то голос мілїонів населення нашого краю, котре без ріжницї стану, віроісповіданя і народности має для Тебе почесть і любов; наш поклін — то поклін мілїонів сердець, котрі Ти своєю ласкою і добротою прикував до своєї Найдостойнїйшої особи і до свого престола звеном трівкої і постійної вірности і привязаня. (п о п о л ь с к и:) Твоє імя, Найяснїйший Пане, звязало ся на завсїгди з історию єго морального і материяльного поступу, з розвитком єго найважнїйших інституций та здобутками і удержанєм найдорожших скарбів національних прав. Не забудемо нїколи і нїколи не забудуть наші нащадки, чим був Ти, Найяснїйший Пане, для нас, для того краю, що перебув не одну тяжку пробу, заки найшов в Тобі, Найяснїйший Пане, достойного опікуна і добродія. Се великий наш довг перед Тобою, але з радостию та з сердечним запалом ми все готові сплатити той наш довг, віддаючи майно і кров за Твою найдостойнїйшу особу, за Твій престіл і Твою династию. — Благаємо Всевишного, щоби зберіг Тебе, Найяснїйший Пане, ще як найдовші лїта для слави і могучости монархії, для щастя Твоїх народів, для нас, Твоїх вірних і вдячних підданих, щоби блеск Твоїх незрівнаних Монарших чеснот, тих найблискучійших жемчугів Твоєї корони, щоби сей маєстат Твоєї вікопомної історичної стати, в котрій посьвята і обовязок найшли так чудовий етичний вислів — присьвічував ще довго та сьвітив живим приміром і великим і малим, монархам і народам сего сьвіта".

На ту промову відповів Цісар так: Вимовне запевнене про повне любови привязане і пошану, які я почув отсе, наповняють моє серце незвичайною радостию. Коли гляну поза себе на довгі лїта мого правлїня, то маю переконанє, що тї слова є не тілько обявом оживленого настрою сьвята, але також вислововом трівкої жертволюбивости для міжчержавного становища розвитку держави, доказом випробованих переконань, які творять трівке спільне добро населення мого королївства Галичини. Я все відносив ся з заінтересованєм та батьківскою печаливостию до добра й гаразду вашої вітчини, але специяльним вдоволенєм наповнює Мене то, що ви з такою сильною волею і сьвідомостию цїли стреміли до материяльного та культурного розвитку Галичини. Вашим невтомимим заходам удало ся скористати з богатих скарбів вашої землї, зібрати творчі сили населення і спільними стремлїнями здобути для королївства Галичини велике значінє, яке нехай ще довго зростає і побільшує ся. Збережіть привязане до Моєї особи і вашу вірність для династиї, яка є запорукою безпинно щасливих відносин між пануючим і краєм та будьте панове певні Моєї трівкої вдячности і безпинної ласки.

Про приняте депутациї державних уряд-

Лапка.

Кримінальна сьміховинка — Фр. Клеменса.

(Дальше).

Механік додержав слова. В неповна тиждень опісля був цїлий прилад готовий і функціонував знаменито.

Джонзон усьміхав ся хитро.

Першого вечера, коли вийшов, наставив Джонзон свій прилад і пішов відтак до свого помешканя на першім поверсї.

Підчас вечері прийшло єму на гадку, що він забув взяти з собою на гору гроші на домашний обхід для господинї, котрі прилагодив був собі на своїм пультї. Не надумуючись довго, вернув назад до контори по гроші. Підчас коли їх забирав, висунула ся єму з руки золота монета і покотила ся по земли. Він схилив ся борзо і побіг за грошем. При тім станув необачно на западню, на котру в сїй хвили зовсім був забув і — бумс! — полетїв стрілою в долину, так, як того хотів, злетїв у висоті кількох стіп над землею з дошки та покотив ся по твердо убитій долівцї пивницї і заким опамятав ся, підскочила дошка летом блискавки знов в гору так, як то могла придумати хиба лиш найбуйнїйша єго уява.

— Ґаддем! — Бог би тя побив! — закляв він розлючений, коли знов підніс ся на ноги. — От і зловив ся злодюга! Та ще й який! — Джонсоне, старий осле, от і зловив ся ти в свою власну лапку! То мушу признати, що хитро видумана тота істория та й знаменито ходить той прилад! Але як я тепер звідси видобуду ся? Здає ся, що й мені буде то так само неможливо, як тим панам злодіям, котрих я хотів половити, бо коли я звідси видобуду ся, то й їм то само удасть ся, а коли они не зможуть втечи, то і я буду мусїв тут сидїти.

Маркотний почав він на помацки ходити по своїй вязници.

— Чи таки нема ніякого способу, як би дати знати о собі? — зачав він роздумувати. — Кликати — ба, коли нїхто не вчує. Що найбільше, хиба коли хтось зайде до сусїдної пивницї, а то певно не скорше буде аж завтра рано. Одно, що могло би бути, що моя стара Марта спостереже, що мене десь нема. Але она мабуть лягла вже спати, тай не думає о менї. Отже що робити?

Ба, що робити? Джонсон яких десять разів вдарив ся рукою по чолї, але анї одна искорка не хотїла заблиснути єму в єго голові. На свій превеликий страх пригадав ще собі, що лишив незамкнені задні двері від контори, призначені для него і єго урядників, та що ключі від каси, котрі на всякий случай забрав був з собою, лежали на пультї. А в єго тресорі було що найменше двайцять тисячів долярів!

В першім страху Джонзон таки голосно застогнав, але зараз потім успокоїв ся. — Насамперед — сказав він сам до себе — той зло дюга вдоволяє ся за кождий раз малою сумою — очевидно гадає, що ми відписуємо бракуючі суми на конто якоїсь похибки в рахунку і він може в той спосіб свою гостину довший час відбувати а єго крадежі не відкриють — а відтак я маю преці лапку. Коли він прийде, то она змусить єго зайти сюди до мене в гостину а тодї я єго зловлю!

— Або він мене! — додав він в тійже хвили. — А тріс би він та пук — що менї то не прийшло зараз на гадку! Проклята істория! — А може він не зловить ся, або я може не буду потребувати й сотика видавати на своє житє!

Додразнений опер ся він об стїну своєї вязницї.

— Коби я лиш міг знайти якийсь спосіб, щоби увільнити ся! — Стара Марта не прийде, она спить здаєсь як забита. А яка тут студїнь! Буду мусїв видержати цїлу ніч і навіть не можу положити ся. — А там на горі маю теплу комнату та й мягку постіль! От так то буває, коли хтось під ким яму копає! А хто знає, чи мене завтра рано хтось звідси висвободить! Треба хиба кричати.

І Джонзон кликав і кричав, аж охрип — та надармо! Джонзон пробував лїзти в гору по бляшаних ослонах — та годї! Джонзон пробовав виважити тяжкі двері — але так само міг би був пробовати виривати дерево з корінєм. І Джонзон на переміну кляв, ревів, стогнав та пищав; коли вже добре змерз, став тупати і шибати собою на всї боки як скажений, а небавком змучившись на смерть, скулив ся в якімсь кутику.

Наконець здав ся на волю своєї судьби і задрімав неспокійним сном. Єму снило ся, що два рази замерз, що єго три рази убив злодій,

ників доносять з Відня: В суботу приняв Цїсар в замку депутацию державних урядників в числї поверх 700 осіб. В депутациї був президент мінїстрів бар. Бінерт і прочі мінїстри та управителї мінїстерств, найвисші урядники трибуналів, заступники судів з усїх країв, репрезентанти кр. шкільних рад, депутациї коронних країв з намістниками і президентами на чолї. Війшов Цїсар, витаний окликами: „Най живе!“ Перший промовив бар. Бінерт, вказуючи на давне і постійне привязане урядників до Монарха, котрі все уважали своїм обовязком вірно служити Цїсареви і брати собі єго особу за примір. Бесїдник вказав на добродійства, які ділав Монарх для урядників, та поновив торжественну присягу непохитної вірности.

Відповідаючи на бесїду премієра, висловив Є. В. Цїсар радість, що урядники вірні державі і Монархови та піддержують історичну славу австрийских урядників. Першою основою діланя державних урядників мусить бути закон. Що инше житє сторонництв; але урядники повинні завсїгди опирати ся на законї. Народам Австриї в рівній мірі отвертий доступ до публичної служби. Урядники повинні бути синами своїх народів, а не забуваючи на свою нацїональну приналежність, повинні знов все тямити, що уряд нїколи не повинен бути орудем сторонництва і що не народне почуванє, а народні суперечки мусять уступити. Австрийскі урядники будуть все для народів захистом, для держави добрими слугами та вірними помічниками Цїсаря і єго наслїдників.

Завіщанє покійної хіньскої цїсаревої Тчузі вводить в житє еї наслїдник а радше опікун теперішного цїсаря, кн. Чун. Російска телеґрафічна аґенция одержала текст трех незвичайно важних документів, які оповіщено сими днями в Пекінї а іменно цїсарского указу конституцийного з 14 серпня ст. ст., проєкту основних конституцийних законів і проєкту приготовлень, які треба поробити що року в часї, поки буде скликаний хіньский парлямент, що має наступити в 1916 роцї.

Богдихан заявляє в своїм манїфестї, що єму предложили члени установленої свого часу конституцийної комісиї під проводом князя Пу Лїна справозданє, в якім виложено загальні основи конституцийних законів і условин та способу вибору членів парляменту а також ті зарядженя, які слїд переводити річ річно в тім періодї, поки не буде скликаний парлямент. Богдихан відкликує ся до населеня, щоби оно терпеливо вижидало дальших заряджень представительства та взиває столичних і провінцїональних достойників, які однаково користують ся монаршою милостию, щоб глянули на свої закоренїлі блуди та радикально відрекли ся від своїх старих привичок. Отсей манїфест приняла хіньска праса дуже прихильно, а часопись „Бей Чін Датун Йібоо“ появила ся з друку в червоних красках на знак великої радости; в такій красцї появляють ся часописи в Хінах тілько на новий рік та в день уродин богдихана.

В постановах про права монарха запевнено по вічні часи панованє теперішної Вайциньскої династиї. Сьвятість і достоїньство монарха недоторкані. Монарх має право почину, потверджуваня і оповіщуваня законів; без єго санкциї не має нїякий закон правосильности. Монарх має право скликуваня, замиканя і розвязуваня парляменту; зараз по розвязаню парляменту має бути виданий указ про реченець нових виборів. До монарха тілько належить справа іменованя урядників та визначуваня їм платнї. Крім того має монарх право команди сухопутних і морских воєнних сил монархії та видаваня для них войскових законів, право виповідати війну і мир, заключати договори, посилати в другі краї послів та приймати їх в Хінах від других держав. Зносини з другими державами входять виключно в круг особистого завідуваня монарха і парлямент не має до них нїякої інґеренциї. Монарх має право видавати укази і розпорядки, якими може навіть обмежувати права населеня. Раз ухвалений закон не може однак бути зміненний самим цїсарским указом без рішеня парляменту. Єго рішеням мають бути переведені також всї монарші постанови, які треба було конче видати в часї, як парлямент не відбував своїх нарад. Средства на удержанє цїсарскої родини установляє з державної каси сам цїсар, не питаючи парляменту.

Друга часть проєкту конституцийних законів обіймає права і обовязки населеня після загальних конституцийних взірцїв. Свободу слова, праси, зборів і товариств запоручено в границях закона. В слїдуючій части определено компетенцию та спосіб вибираня парляменту. Хіньский парлямент буде тілько институциєю дорадчою а не буде мати нїякої екзекутиви. Парлямент може брати під обради справи, які відносять ся до цїлої держави, але не може обговорювати якоїсь справи, що відносила би ся тілько до одної провінциї. Щорічних розходів цїсарства, потверджених висшою властию монарха або вказаних законами за необходимі, парлямент без порозуміня з правительством не може анї зміняти анї обнижувати; в парі з сим має парлямент обовязок брати участь в установлюваню державного буджету. В справ над'ужить адмінїстрациї парлямент може виступати против виновників тілько з обвиненями, основаними на правдивих фактах; евентуальне покаранє або перенесенє урядників належить тілько до монарха. Всякий закон, поки має прийти під санкцию монарха, має бути перед тим розгляненний обома палатами державної ради. Вибори послів переводять орґани адмінїстрациї; голосованє єсть тайне. Активного і пасивного виборчого права не мають всї, хто єсть відомий з своєї користолюбивости, склонности до виконуваня насиля, хто відбував кару криміналу, хто занимає ся нечестними професиями, хто попав в банкротство, хто єсть недужий на умі, хто курить опіюм, а вкінци люди підозріного походженя та всї неграмотні. Точнїйше виготовлене конституцийних законів переведе ся в будуччинї.

Крім того видано ще цїсарский указ з переходовими постановами на час, поки не буде утворений парлямент. В сїм акті перечислено всї реформи, що мають бути здійснені від 1908-го до 1916-го року. Програма тих праць обіймає найріжнороднїйші галузи державного житя: ходить тут о кодифікацийні роботи і орґанїзацию місцевої самоуправи і о фінансові реформи і орґанїзацию урядничої кляси та о дбайливість про народну просьвіту. В р. 1913-ім має бути м. и. на пробу установлений перший буджет державний, а в 1916-ім мають бути розписані вибори до обох палат.

Новинки.

Львів, дня 2-го грудня 1908

— **Ювилей Є. В. Цїсаря** сьвяткує столиця краю дуже торжественно. Вчера вечером і нинї рано переходили улицями міста войскові музики улицями міста, а з цитаделї дано нинї рано о год. 6 ій 21 вистрілів в армат. Нинї відбуло ся у всїх катедральних храмах торжественні богослуженя, на котрих явили ся представителї всїх властий і молодіж шкільна під проводом своїх учителів. В полудне уділяв Є. Е. п. Намістник авдиенций, на котрих складано желаня Є. В. Цїсареви з нагоди ювилею. Цїле місто украшене ювилейними картками налїпленими на вікнах, а з многих будинків повівають хоругви. Вчера будинки державні і богато приватних були ілюмінованї.

— **Ювилейні відзначеня.** Вчерашна Wiener Ztg. оповіщує відзначеня з нагоди цїсарского ювилею. З Русинів одержали відзначеня: Командорский хрест Франц Йосифа зі звіздою крилошанин гр. к. капітули в Станиславові о. Василь Фа-

котрого западня спустила до него — раз снило ся єму таки так, як би на яві, щоби нараз аж прокинув ся і сам не знав, чи то єму лиш снило ся, чи може таки той злочинець сидить разом з ним в єго вязници. А то, бачите, так було темно, що він власної руки перед очима не міг видіти, длятого через довший час сидів перепуджений тихонько в кутику, аж наконець набрав переконаня, що він сам один.

Заснув знову.

Настав ранок, але Джонзон не міг єго видїти, бо хоч в пивници й було одно вікно, то таки хитрий винахідник лапки, щоби не дати злодюзї, котрий би зловив ся, нїякої можности до втечі, казав єго з надворку забити грубими дошками. Длятого анї найменший луч сьвітла не міг добути ся до него.

— То певно злодій добув ся — прийшло єму зараз на гадку, але відтак подумав собі: Нї, то слуга конторовий, котрий замітає контору. Треба єго закликати.

І знов зачав він кричати на цїле горло, але так само безуспішно як і в ночи.

— Проклята западня! — крикнув він наконець розлючений і став кулаком вимахувати на прилад. — Чорт би по тобі їздив!

Бумс! — як би на команду злетїла дошка на долину, з гори заблисло трохи сьвітла і об худощавого банкіра вдарило якимсь величезним тїлом з цїлої сили так, що він як довгий перевернув ся на землю.

— Хибаж то таки справдешний чорт? — подумав він собі в першім страху, але й зараз надумав ся і спитав: То ви, Робертс?

— Хто тут? — відозвав ся Робертс, перепуджений слуга конторовий і став поволи підносити ся на ноги.

— То я, мій любий Робертсе, — то я — Джонзон.

— Містер Джонзон? А ви звідки тут взяли ся? Та й як я тут опинив ся? Що то за якийсь пекольний прилад? Нараз підлога розступила ся підо мною і я зі страшним лоскотом впав під землю. То й ви так само?

— Та й я — пробубонїв зажурений, змерзлий, змучений на смерть і зголоднїлий купець. Підійдіть сюди близше, Робертсе; чути знову, що хтось там на горі ходить. А то наконець готова вам тота дідьча машина впасти на голову та й —

Бенх — число три!

— А то хто знову? — став заклопотаний Джонзон допитувати ся і приступив близше до лежачого на земли чоловіка. То був Снобстен, помічник книговодця. Коли Джонзон єму вияснив, що то з ним стало ся, розповів він з перепудженою міною, що хотів перейти попри зелїзну касу до свого бюрка, а то нараз земля під ним розступила ся і він зі страшенним криком злетів на долину, та гадав, що летить вже до самого осередка землї.

— Нещастє та й годі! — простогнав Джензон. — Я того не обчислив. Западня знаходить ся якраз в тім місци, де одинокий перехід межи нею а пультами. — Станьте собі всї попід стїни, бою ся, що дістанемо ще більше товаришів — —

Барбуц! — То вже четвертий! Ленкінс, книговодець!

(Конець буде).

циевич; лицарский хрест ордеру Леопольда з увільненем від такси радник Двору при касацийнім трибуналі Володимир Бучацкий; Командорский хрест ордеру Франц Йосифа одержав: адвокат і посол до палати послів і сойму др. Евг. Олесницкий і кат. кустос при гр.-к. капітулі в Перемишли о. Мирон Подолиньский; ордер зелізної корони III кл. одержали: гр. к. конс. радн. при капітулі у Львові о. Ом. Білиньский, радн. вис. краевого суду в Чернівцях Вол. Ясевицкий, адв. в Жовкві і посол до палати послів і сойму др. Мих. Король, гр. ор. конс. радник в Чернівцях о. Артемій Манастирский, ц. к. краевий інспектор нар. шкіл у Львові Іван Матіїв, прокуратор держ. в Чернівцях Вол. Михальский, проф. львівского унів. др. Петро Стебельский, прокуратор в Перемишли Роман Стебельский, гр.-к. крилошанин в Перемишли о. Ів. Войтович; хрест кавалерский ордеру Франц Йосифа: гр.-к. декан і парох в Камінці стр. о. Михайло Цегельский, гр.-к. декан і парох в Золочеві о. Ол. Чемериньский, секр. суду в Сятині Юст. Дзерович, гр.-к. парох і декан в Борщеві о Мих. Ґула, гр. к. парох в Сучаві о. Ів. Ґлібовицкий, секретар в Мін. рільництва Вол. Гординьский, пос. до сойму гр. к. парох в Ґійчи о. Ан. Колпачкевич, гр.-к. декан і парох в Сітниці о. Григорий Копистяньский, директор тов. вз. обезп. „Дністер“ др. Ярослав Кулачковский, гр.-к. декан і парох в Яворові о. Петро Левицкий, радник суду Теод. Марков, директор „Кр. Союза кред.“ економіст Кость Паньківский, гр. кат. парох і декан в Турці о. Мих. Прухницкий, дир. ґімн. в Станиславові др. Мик. Сабат, гр.-к. декан і парох в Буску о. Григ. Словицкий, гр.-к. декан і парох в Руниурах о. Ол. Слюсарчук, адв. і дирек. задаткової каси в Ліску др Ів. Струтиньский, адв. др. Теод. Заяць, проф. політехніки у Львові Роман Залозецький; титул правительственного радника одержав дир. ґімн. в Тернополі др. Ом. Савицкий; титул шкільного радника одержав управ. ґімназиї у Львові Сидір Громницкий і гр. к. катехит муж. учительскої семинариї у Львові о. Ев. Гузар; титул цісарского радника одержав редактор „Нар. Часописи“ у Львові Кирило Кахникевич і управитель філії австро-угоського Банку в Дрогобичи Ол. Лисяк; золотий хрест заслуги з короною одержав: гр.-к. парох в Звеcїню о. Айталь Білинкевич, гр.-кат. парох в Новосілках заг. о. Осип Курмавович і гр. кат. парох в Нижбірку нов. о. Ант. Шанков ский, гр.-к. парох в Кобаках о. Мих. Вальницкий. Конець відзначень подамо в слідуючім числі.

— Репертуар руского театру в Стрию. (Саля „Народного Дому“. Початок о годині 7 вечером).

В пятницю, дня 4 с. м. „Сватанє на Гончарівці“, народна оперета в 3 діях Гр. Квітка.

— Знов убийство в коршмі. З Нароля доносять, що в коршмі в Круници убито в ночи з 26 на 27 с. м. коршмаря Герша Ґросмана, его жінку і доньку. Розбито, а навіть повідрубувано їм сокирою голови. Ціллю злочину не був рабунок, бо нічого не забрано. Арештовано 1 господаря і боднарского челядника, на котрих паде підозріне.

— Неправдива чутка. По Львові кружила онogди сензацийна чутка, що в Боснї сербска ватага вирізала в пень 1 компанію 80 пп. Очевидно, ся чутка неправдива, бо з войскових кругів вцевнюють офіцияльно, що доси анї в Боснї анї Герцеговині не прийшло до ніякого конфлікту між сербскими а австрийскими відділами.

† Померли: О. Юліян Охримович, парох в Сенечолї, долиньского повіта, дня 28 падолиста в 66 ім році житя, а 41-ім сьвященьства; — Елеонора з Білецких Яневова, жена проф. ґімназиї у Львові, дня 27 падолиста в 19 ім році житя.

— Дрібні вісти. На зелізничій стациї в Рудках вискочив із шин оногдашної ночи наслідком зле уставленої зворотниці ваґон і убив на місци кондуктора Дениса Секету. — З Росиї доносять, що між Кіяхтою а Урґою розбишаки напали на почту і зрабували 250.000 рублів. Розбишаки убили три особи а одну тяжко ранили. — З Манілї доносять, що оногдашної ночи розбив ся корабель „Honkong“, причім погибло яких 100 людий. — В пивници винярні Вікселя при ул. Краківскій у Львові помер минувшої ночи скоропостижно працюючий там від 16 літ помічник Арон Більбер. -- При нонобудуючім ся домі дра Балабана при ул. Галицкій у Львові, заломило ся в суботу рущтованє. Працюючий на нім 67 літний тесля Василь Полянський упав з висоти I. поверха і тяжко зранив ся в голову.

— В справі убийства Штофів розвела львівска полиция дуже енерґічне слідство, поки що без додатних результатів. Як називае ся убийник, не знати, бо показало ся, що Станислав Федорак живе постійно від двох місяців в Кулачківцях і критичної ночи спав дома. Підчас его повороту з роботи в Прусах хтось украв ему документи а відтак наняв ся під его іменем на службу у Штофів. Поліция тепер знае лише, як він виглядав. В неділю переведено в чайнім заведеню, прилягаючім до камениці Штофа, ревізию, наслідком котрої арештовано властителя чайного заведеня Ганда і его жінку, а також їх послугача Ґустава Якубовского. Именно в їх пивници знайдено сокиру з плямами немов від крови, а також зелізну скринку з біжутериєю і грішми. На питанє комісаря, кілько в ній гроший, Ганд відповів, що 200 корон і то в банкнотах по 20 і 10 корон, тимчасом по перечисленю показало ся, що було там 517 корон, а між ними два банкноти по 100 корон. Послугача Якубовского арештовано тому, що на рукавах его сорочки відкрито щось немов плями з крови. Крім того арештовано служницю з поблизького шинку Софію Дзядуш, з котрою Якубовский удержував любовні зносини, а котра критичної ночи не спала дома, робітників Антона Сторожука і Михайла Миська, котрі приставали в послідних днях з мнимим Федораком і каменичного сторожа Розборского, котрий напивав ся зараз по убитю Штофів з Якубовским і називав его „убийником“. Чи удасть ся поліциї з тих арештовань щось вислідити, покаже ся в найблизшім часї. Взагалї львівска поліция не мае щастя в тій справі, бо всї еї дотеперішні заходи не посунули слідства анї дрібку наперед. Донесенє реставратора з Красного показало ся безпредметовим, бо підозріний чоловік, котрий міняв у него гроші, їхав з Підволочиск до Львова. Такою самою фантазиєю показало ся донесенє одного властителя корабельної аґентиї з Коломиї, у котрого в четвер також зголосив ся був якийсь підозріний чоловік, питаючи, коли можна від'їхати до Америки. — Львівска поліция визначила 300 корон тому, хто покаже якийсь слід, котрим могла би дійти до якихсь позитивних результатів.

Телеґрами.

Відень 2 грудня. Вістник розпоряджень оборони краевої містить розпоряджене Цісаря з дня 27 падолиста постановляюче: 1) аби в краевій обороні і жандармериї записані в протоколах карних до дня 2 грудня с. р. дисциплінарні напімнення і кари арешту з рапортів вичеркнено і 2) аби увільнено всїх від відбуваня недокінчених, або не розпочатих ще кар дисциплінарних і арешту, о скілько они були перед 2 грудня с. р.

Прага 2 грудня. Вчера вечером відбули ся тут великі противнїмецкі демонстрациї. Войско робило на улицях міста лад.

Софія 2 грудня. Міністер торговлї Ляпчев уважає хід болгарско-турецких переговорів незвичайно успішним, однако надія ся трудностий з причини непорозуміня між Туреччиною а Австро Угорщиною.

Париж 2 грудня. З дипльоматичних кругів заперечують заключеню договору між Італїєю а Росиєю в справі балканьскій.

Петербург 2 грудня. Доносять тут з Білгорода, що король Петро висказав подяку перед кореспондентом „Нового Времени“ за становище росийскої праси супротив Сербії.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 2 грудня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . .	11·—	до	11·30
Жито . . .	9·70	до	10·—
Овес . . .	7·20	до	7·50
Ячмінь пашний	7·30	до	7·50
Ячмінь броварний .	7·50	до	9·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка.	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·—	до	11·—
Вика . . .	7·—	до	7·50
Бобик . . .	7·20	до	7·50
Гречка . .	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	60·—	до	75·—
Конюшина біла	40· —	до	50·—
Конюшина шведска .	65·—	до	75·—
Тимотка . .	—·—	до	—·—

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, **11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20.**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·41,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): **3·50**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2 45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Нелопадк. (Телефона ч. 527).